

ne, som infektioner hos dyr, som kan true menneskers sundhed.

I stk. 2 foreslås, at loven udover hensynet til dyrenes sundhed og fødevarer sikkerheden har som formål at sikre grundlaget for afstamning og kvalitet i dyreholdet. Dette kan bl.a. ske gennem såvel krav til afstamning og kvalitet af husdyr, sæd, embryoner og oocytter. Loven skal sikre grundlaget for den animalske landbrugsproduktion.

Til § 2

Den foreslåede bestemmelse svarer indholdsmæssigt til § 4 i lov om sygdomme og infektioner hos dyr. Bestemmelsen omfatter først og fremmest de dyr, der traditionelt holdes i erhvervs- eller produktionsmæssigt øjemed, som f.eks. kvæg, svin, fjerkræ, får eller pelsdyr samt fødevarer og andre produkter af dyr. Også de mere utraditionelle former for hold af dyr, der i de senere år har vundet indpas som alternative produktionsformer, f.eks. opdræt af hjortedyr og strudsefugle er omfattet af lovens bestemmelser vedrørende hold af dyr. Fisk og andre akvakulturdyr, der holdes i dambrug eller lignende, vil ligeledes være omfattet af bestemmelsen.

Da også andre dyr end produktionsdyr kan videreføre smitsomme sygdomme, er det nødvendigt, at visse af lovens regler kan bringes i anvendelse også over for andre dyr. F.eks. kan papegøje og andre fugle angribes af, og dermed videreføre, ornitose, som kan overføres til mennesker, ligesom f.eks. hunde og ræve kan videreføre rabies.

Ved hold af dyr forstås generelt, at der er tale om dyr i menneskelig varetægt. Loven finder således også anvendelse på dyr, der holdes som hobbydyr, i zoologiske haver og i cirkus, dyreparker og lignende steder.

Anvendelse af lovens bestemmelser på dyr, der ikke er i menneskelig varetægt, vil ske under hensyn til lovens formål, som angivet i § 1, stk. 1, der er at sikre sundhedstilstanden blandt dyreholdet og beskytte menneskers sundhed mod sygdomme og infektioner hos dyr. Lovens bestemmelser vil således ikke kunne finde anvendelse på foranstaltninger til bekæmpelse af sygdomme hos f.eks. vildtlevende dyr, som alene har betydning for vildtbestanden. Disse foranstaltninger henhører under jagt- og miljølovgivningen.

Bier er ikke omfattet af loven, men reguleres i medfør af lov om biavl, der administreres af fødevarerministeren med bistand af bl.a. Statens Bisyngdomsnævn.

Til kapitel 2

Hold, registrering, mærkning og omsætning af dyr

Til § 3

Den foreslåede bestemmelse er ny. Princippet om, at virksomheder, ejere eller brugere af dyr er ansvarlige for at overholde gældende lovgivning, har hidtil været underforstået. I en del tilfælde har det dog givet anledning til tvivl, om den offentlige kontrol medfører indskrænkning i dette ansvar. Dette gælder særligt på områder, hvor kontrolintensiteten er omfattende, eller kontrollen ikke kun omfatter stikprøvekontrol. Som eksempler kan nævnes tilsynet med destruktionsanstalter samt kontrol med mælkeleverende besættninger.

Bestemmelsen foreslås således indsat for at skabe større klarhed på området, og den indebærer, at virksomheden, dyreejeren eller -brugeren uanset omfanget af den offentlige kontrol kan drages til ansvar for overtrædelse af nærværende lov.

Til § 4

Den foreslåede bestemmelse svarer til § 18 i den gældende lov om sygdomme og infektioner hos dyr. Bestemmelsen giver mulighed for at fastsætte regler om mærkning og registrering af dyr, som flyttes, omsættes, herunder føres til slagting, eller tilføres samlinger af dyr, således at dyrenes oprindelse eller identitet til enhver tid kan fastslås, også i de efterfølgende handelsled. Bestemmelsen har oprindeligt været møntet på klovbærende dyr, men vil kunne anvendes på alle dyrearter, der holdes som husdyr, og hvor det vil være hensigtsmæssigt at stille krav om registrering og mærkning.

Der er hidtil fastsat regler for mærkning af klovbærende dyr, idet disse kan angribes af en række sygdomme, som det af dyresundhedsmæssige eller fødevarer sikkerhedsmæssige årsager kan være ønskeligt at gribe ind overfor. I medfør af bestemmelsen er bl.a. udstedt bekendtgørelse nr. 759 af 10. september 2002 om mærkning, registrering og flytning af kvæg, svin, får og geder. Der er endvidere fastsat regler om mærkning af dyr af hestslægten, der er behandlet med visse lægemidler, der udelukker dem fra konsum.

Identifikationen kan f.eks. være i form af øremærker af bestandigt materiale, tatovering eller chipmærkning.

De gældende bekendtgørelser er til dels en gennemførelse af reglerne i Rådets direktiv 92/102/EØF om identifikation og registrering af dyr samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/15/EF om ændring